

[Hans Knudsen.]

støderne med 100 kr., og det bliver uforandret i landkommunerne. Efter den højtærede finansministers oplysninger ved forelæggelsen skulle disse forhøjelser af maksimalgrænse og nedslagsbeløb sikre, at vi fortsat i det væsentlige kan holde rentemodtagerne nede på de laveste skattesatser. Jeg går ud fra, at der er foretaget beregninger herover, men iøvrigt kan vi måske drøfte dette nærmere i det udvalg, der formentlig bliver nedsat.

Jeg vil gerne i samme forbindelse gøre opmærksom på, at udskrivningen og opkrævningen af disse mange småbeløb beslaglægger både tid og penge for administrationen i et sådant omfang, at det er mere end tvivlsomt, om det i det hele taget kan betale sig at påligne og opkræve disse symbolske skattebeløb. For statskassens vedkommende har denne skattepåligning ikke konsekvenser for valgreppen, men for kommuneskattens vedkommende, hvor antallet af disse minimumsskatter har et mange gange større omfang, står det jo i forbindelse med valgreppens bevarelse, og her må vi håbe på den ændring i valgloven, der kan spare den kommunale administration for meget kostbart besvær. Ved det forelagte forslags § 4 foreslår den højtærede finansminister, at man retter den, lad mig sige tekniske fejl, der indløb i ligningsloven i fjor, da man nedsatte aldersgrænsen for selvstændig ansættelse af hjemmевærende børn fra 18 år til 16 år. Formålet med denne nedsættelse var at nå det helt rigtige princip, at den selvstændige ansættelse må finde sted, når aldersgrænsen for børnefradrag og børnetilskud er overskredet. Man fik imidlertid tidspunktet for det fyldte 16. år rykket 3 måneder for langt tilbage, nemlig til 1. januar i stedet for til 1. april, med det resultat, at der ikke kunne gives børnefradrag og børnetilskud til de børn, der fyldte 16 år i januar kvartal. Vi har med tilfredshed bemærket, at fejlen nu rettes ved at sætte skæringspunktet for det fyldte 16. år til 1. januar forud for skatteårets begyndelse.

Det er også kun rimeligt, at der nu ved den nye ligningslov gives adgang til, som foreslået i § 5, at få foretaget en omligning, således at der kan gives både børnefradrag og børnetilskud for de hjemmевærende børn, der er fyldt 16 år i januar kvartal 1951.

I det foreliggende forslags § 6 foreslås det, at det skattefrie fradrag for forsikringspræmier forhøjes fra 400 kr. til 600 kr. Fradraget på de 400 kr., der omfatter

livsforsikringer, pensionsforsikringer, sygeforsikringer, arbejdsløshedsforsikringer og ulykkesforsikringer og endnu et par forsikringsarter, har ikke været ændret, siden det blev gennemført ved statsskattelovens vedtagelse i 1922. Det var et af de spørgsmål, der skulle finde sin endelige løsning ved den skattereform, der skulle følge efter skattekommissionens betænkninger. Nu er skævheden i dette altfor lave fradrag, der slet ikke giver dækning for de normale udgifter til de nævnte forsikringsarter, blevet så stor, at en ændring i fradragsreglen ikke kan udskydes længere.

Det kan kun glæde os, at den højtærede finansminister nu også er indstillet på, at der skal ske en ændring; men spørgsmålet er, hvordan det bør gøres. Vi finder ikke, at det forslag, den højtærede finansminister her møder med — selv under henvisning til det provenutab, en forhøjelse fra 400 til 600 kr. vil medføre —, er tilfredsstillende. Vi er af den opfattelse, at der udover det nugældende fradrag på 400 kr. for forsikringer bør åbnes adgang til et fradrag, der dækker kontingenterne til arbejdsløsheds-kasser og bidragene til en rimelig pensionsforsikring. Hvor stort dette fradrag så bør være, er vi rede til at forhandle nærmere om, men den højtærede finansministers forslag om blot at forhøje forsikringsfradraget med 200 kr. kan ikke være tilfredsstillende.

Vi ønsker også, at der nu åbnes adgang til ved selvangivelsen at fradrage bidragene til fagforeninger og arbejdsgiverforeninger med 100 pct. i stedet for de 75 pct., der hidtil har været tilladt. Det betyder ikke særligt meget i penge, men det vil være en praktisk ændring, der vil forenkle arbejdet.

Vi finder tillige, at tiden nu må være inde til, at der i ligningsloven gives adgang til et skattefrit fradrag for alle lønmodtagere. Vi agter under det forestående udvalgsarbejde at stille forslag herom, og vi mener, at dette fradrag, som også skattekommissionen i sin betænkning er gået ind for, bør ansættes til 400 kr. som foreslået af kommissionen, dog højst 10 pct. af lønindtægten. Det kan ikke fortsat være sådan, at lønmodtagerne stilles betydeligt ringere overfor skattelovgivning end andre skatteydere. I de senere år er der gang på gang, og for øvrigt med fuld berettigelse, givet adgang for erhvervsdrivende til vidtstrakte fradrag for de udgifter, som udøvelsen af deres erhverv fører med sig. Nu bør lønmodtagerne ikke vente længere på den retfærdighed, der kan ydes dem gen-